

Protokollat vedr. kvindelige præster

Med hensyn til stillingtagen til og brug af kvindelige præster har IM's bestyrelse i sine udtalelser fra 1973 og 1981 fuldt og helt lagt friheden og ansvaret hen til den enkelte samfundsbestyrelse og medarbejdere samt bestyrelsesmedlem.

Samtidig siges det, at man ikke skal tvinge hinandens samvittigheder. Derfor ønsker man også at værne om medarbejdernes og alle vore venners frihed til at sige nej til samarbejde med kvindelige præster.

Det betyder:

- at det er op til den enkelte at samarbejde eller sige nej
- at hvor det er af afgørende betydning ved en missionærforflyttelse, vil missionæren kunne spørges, når hans frihed fuldt ud respekteres.
- modstandere må selv finde ud af, hvordan de vil praktisere deres holdning, når det sker uden unødige provokationer.

Det vil sige, at en modstanders holdning kan komme til udtryk på forskellig måde i praksis lige fra et nej til ethvert samarbejde, men til et nej, der nok betragter kvindelige præster som en kirkelig uorden, men dog mener at kunne gå i kirke hos en kvindelig præst, når forkyndelsen ellers er i orden.

Udtalelse vedr. kvindelige præster fra Indre Missions Hovedbestyrelse 1981

"I menigheder og samfund har Gud betroet os en tjeneste, hvor vi i troskab mod Guds ord skal være medarbejdere på hinandens glæde og ikke gøre os til Herre over hinandens tro".

Vi må erkende, at der i spørgsmålet om kvindelige præster råder divergerende opfattelser både i vor kirke og i Indre Missions samfund.

Uden at kunne gå på kompromis i trosspørgsmål vedrørende "den sunde lære" kan der dog være enkelte sager og områder inden for bl.a. spørgsmålet om de rette nye testamentlige ordninger i dagens situation, hvor der kan herske forskellige opfattelser og tolkninger.

Dette er således tilfældet i spørgsmålet vedrørende kvindelig præster – ligesom ingen kan tvinge et menneske til tro, kan ingen tvinges til den rette erkendelse i alle lære- og ordensspørgsmål i kirken.

"Hvor Herrens ånd er, der er der frihed".

Imidlertid er vi som bevægelse forpligtet på de reformatoriske grundprincipper, hvilket betyder, at "skriften alene" er rettesnor i alle spørgsmål vedrørende kristen tro, lære og liv, men i forståelsen af skriftbegrundelsen mod kvindelige præster står bestyrelsen delt. Som følge heraf vil vi minde om den i 1973 udsendte erklæring, der lyder:

"Vi har konstateret, at nogle af Indre Missions samfund tilsidesætter forbudet mod, at kvindelige præster taler i missionshusene. Idet sagen dermed er taget ud af bestyrelsens hånd, finder vi det rettest i denne nødsituation helt og fuldt at lægge ansvaret for samfundenes stilling i denne sag over på de lokale samfunds bestyrelser. For at undgå misforståelser gør vi opmærksom på, at bestyrelsens medlemmer står delt i synet på kvindelige præster, men er enige i spørgsmålet om ansvarets henlæggelse til de lokale samfundsråd".

Det er stadig vor holdning, og vi vil gerne præcisere, at det samme ansvar må hvile på vore medarbejdere, og vi ønsker ikke, at man her skal tvinge hinandens samvittigheder, men på baggrund af bestyrelsens grundlæggende holdning fra 1948 og 1973 i dette spørgsmål ønsker vi at værne om vore medarbejders og alle vore venners frihed til at sige nej til at samarbejde med kvindelige præster.

København den 14. januar 1981.

*Bestyrelsen for
Kirkelig Forening for den Indre Missions i Danmark*